

Vrnitev.

Trate so zazelenele,
v cvetje se odeva gaj,
lastovice priletele
v naše kraje so nazaj.

Daleč so od nas odplule,
ko je bil jesenski čas,
prišle spet so, kot bi čule
naših src proseči glas:

„Pridite in zažgolite
svoj presladki nam pozdrav,
pa se z nami veselite
cvetnih vrtov in dobrav!“

Žarki solnčni se ljubeče
na zemljó ozirajo,
njih poljubov si želee,
cvetke se odpirajo.

*Naša srca zaigrajo,
osvobodjena mrakov,
kar želela so, imajo:
prišla dobā je cvetov.*

*Od zahoda tja do vzhoda
vse nebō se lesketa,
kakor da bi blesk bil svoda
zlit iz samega zlata.*

*Gnezdo sprejme trudne roje,
lani že postavljeno,
vse v pozdrav tako lepō je
lastovkam pripravljeno.*

*Spev v višavi se oglašā,
bolj in bolj zveni glasan:
„Zdrava, domovina naša,
zdrav, pomladi čas cvetan!“*

E. Gangl.

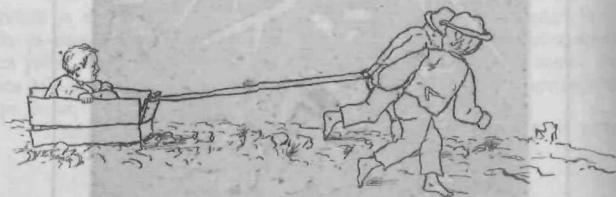
V šoli.

*Kakor stari učenjaki
po klopek sede dečaki;
živih, jasnih vsi oči —
kakor cvet pomladne dni.*

*Vse se zdaj jim zdi drugače,
kar pustili so igrače
in prijeli za perō,
ki jim žvižga pod rokō.*

*Res — začeti je težavno.
Komur delo je mikavno,
pa gotovo vseh težav
reši se, da bo vse prav ...*

Borisov.

Težavna vožnja.

